

XUÂN THA HƯƠNG .

Nhìn đào nở giữa trời xuân lạnh
Nhớ môi nàng ẩn hiện cõi xa xăm
Chốn phù du nét buồn mắt biếc
Tóc thương hoài óng mượt cả hoàng hôn
Xuân lại đến với muôn ngàn quyến rũ
Cất nỗi buồn thương nhớ mãi ngày xưa
Cũng đêm xuân vai ngà nghiêng ánh mắt
Cảm hồn ta say khướt giữa hoang vu
Tay ngà ngọc kéo tim ai trở dậy
Mắt hồ thu lão đảo cõi phiêu bồng
Lạnh buốt đêm thâu giao thừa mộng mị
Dáng yêu kiều nũng nịu của nàng xuân
Trời xuân kia mãi xa vời cung thẳm
Ngậm ngùi đâu một dấu mộ cuối đời
Tay chơi với thương ai người đứng lại
Đón xuân về trong nỗi nhớ cô đơn .

PHAN NGHĨA .